No. 2921 Zaterdag 5 Febr. 1938 55ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Uitgever: W. J. A. Donders.
Drukkerij van het Vicariaat.

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10

De horenblazer geeft een teken om aan te treden aan boord van een van de slagschepen van de Amerikaanse vloot van de Stille Oceaan, dat onlangs gestationeerd is in verband met de laatste gebeurtenissen in de Chinese Wateren toen de Japanners op Amerikaanse Oorlogschepen vuurden.

Morgenschemering

Terwijl in het dal van de Yang-Tse en van de Taag de kanonnen dreunen, terwijl langs heel de horizon de mondingsvlam hunner losbrandingen door tal van pessimisten verwacht wordt, zijn er Goddank heel wat tekenen, welke er op wijzen, dat het duister van de politieke nacht door een mildere morgenschemering verscheurd gaat worden. Ondanks het niet te loochenen feit, dat een wereld tot aan de tanden gewapend klaar staat om de Laudes van de nieuwe dag, die komen gaat, te zingen.

Er is — 'trotz alledem', ondanks alles — een morgengloren, dat hoopvol stemt, De publicaties van staatslieden, schrijvers en journalisten van naam bevestigen het.

Winston Churchill, de bekende Engelse 'die-hard', geeft in zijn nieuwe boek 'Great Contempories' er blijk van volkomen begrepen te hebben hoe in Duitsland — ondanks Brüning en Hindenburg — Adolf Hitler aan het bewind kon komen en een publiek persoon van enorme afmetingen kon worden. Het boek van den Engelsen staatsman schetst wel zeer duidelijk — zij het onbedoeld — hoe de staatslieden der overwinnaars te Versailles zelf de mogelijkheden schiepen — door een vrede, die in niets op een werkelijke rechtsvrede leek —, zodat deze zeer bijzondere persoonlijkkheid met zijn alleszins singuliere gaven in Duitsland een macht kon krijgen, zoals vóór hem nog nooit enig heerser over Duitsers in handen had gehad. Hij schrijft letterlijk: „Adolf Hitler was het kind van de woede en de smart van een machtig rijk en ras, hetwelk in de oorlog een vernietigende nederlaag had geleden. In plaats van de geest der wanhoop (nog meer door het vredesdictaat dan door de nederlaag op het slagveld veroorzaakt! S. K.) stelde hij de geest der revanche" — der revanche, waarvan de Fransen na 1870 zeiden: „nooit over praten, altijd aan denken! — „Hij slaagde erin Duitsland te herstellen tot de machtigste positie in Europa... Toen Hitler begon, lag Duitsland gebroken aan de voeten der Geallieerden (die als bevrijders naar Berlijn hadden kunnen oprukken!). Hij zal misschien nog de dag beleven, dat Europa machteloos neerligt aan de voeten van Duitsland. Wat men ook moge denken van deze prestaties, zij behooren ongetwijfeld tot de merkwaardigste in de geschiedenis".

Inderdaad — de geschiedenis heeft hier wel een zeer merkwaardige pendant van de Napoleon-figuur gegeven. De Corsicaanse artillerie-officier werd keizer der Fransen omdat het springtij der Franse revolutie hem greep en op de troon speelde; de Oostenrijkse schilder werd dictator der Duitsers omdat de eb der Duitse revolutie alle Duitse heerser-
zondere persoonlijkheid ze allemaal tege-
het strand had laten liggen en een bijzondere persoonlijkheid ze alelmaal tegelijk voor het grijpen had. De Duitse revolutie was allesbehalve een vloedgolf — zoals de Russische weer wel was!

Churchill is het volstrekt niet eens met de vervolgingen, waaronder de Nazi's de Joden en al hun politieke tegenstanders doen lijden en hij haat als rechtgeaard Engelsman met heel zijn ontstuimig hart vanzelfsprekend de totale staat met zijn onderdrukkingsdwang. Maar dat belet hem toch niet de persoon van Hitler zeer juist te tekenen: „Wat is dat voor een soort van man, die zo grootse daden heeft volbracht en zo verschrikkelijke onheilen ontketend? Deelt hij nog de hartstochten, welke hij wakker heeft geroepen? Voelt hij zich, in dat volle zonlicht van de wereldse triomf, aan het hoofd van de grote natie, die hij uit het stof heeft opgericht, nog steeds gekweld door de haat en de tegenstellingen van zijn vertwijfelde strijd, of zullen deze evenals het harnas en de wrede wapenen van strijd en twist worden afgelegd onder de verzachtende invloed van het succes?... Zij, die Hitler (Churchill noemt hem als elke Engelman abusievelijk 'Herr Hitler', wat even mal is als 'gentleman Smith') van nabij hebben ontmoet bij dè behandeling van staatszaken of in gezelschap, hebben een hoogst competenten, koelen, goed ingelichten functionaris gevonden met een aangename manier van optreden, een ontwapenende glimlach en weinigen zijn geheel onbeinvloed gebleven door zijn subtiel persoonlijk magnetisme. Noch is deze indruk alleen veroorzaakt door de verblinding van de macht. Hij oefende het uit op zijn metgezellen in elk stadium van zijn strijd, zelfs toen zijn geluk hem in de steek scheen te laten. Zo leeft de wereld op de hoop dat het ergste voorbij is en dat wij het nog beleven zullen Hitler te zien als een tederder figuur in een gelukkiger tijd."

Dat een man als Churchill, die anderzijds zo bang is als de dood voor de Duitse herbewapening, dit niet alleen denken kon maar het ook nog in druk gaf, is ongetwijfeld een zeer gunstig teken — als de morgenschemer van een nieuwe dag.

De Franse journalist Pierre Dominique, wiens artikelen volgens den staatsman Caillaux een genot zijn voor ieder, die diep nadenkt, weet ook, waar hem de schoen wringt. Zoals zijn brochure „Bekocht!-17 jaren Franse Buitenlandse Politiek" zo duidelijk leert. Hij zet in deze brochure uiteen, dat het de totaal verkeerde richtinggeving geweest is, die het Europa van heden in de toestand gebracht heeft, die zo uiterst onbehaaglijk is. Door een in wezen Poincaristische fout — Poincaré, c'est la guerre — die eerst naar de oorlog van 1914 voerde en in 1919 de anarchie schiep, die in plaats van de vrede te organiseren, nu op een nieuwe slachting aanstuurt.

„Zullen de beide Westerse democratieën erin slagen de vrede te handhaven" is de vraag, die de Franse journalist stelt. „Zo neen, wat voor staat kunnen wij dan maken op de diplomatieke pantsertrein, die sinds 17 jaar is samengesteld en door de leiders onzer buitenlandse politiek tegen Berlijn losgelaten? De trein Parijs-Warschau-Praag-Boekarest en Belgrado?...... Met als jongste treindeel: Moskou?"

De schrijver komt tot de conclusie, dat dit weinig of niets zal zijn en roept zijn landgenoten toe: „Dat komt, omdat gij niet naar Briand hebt geluisterd, doordat gij u niet, zoals het gezond verstand en de billijkheid het eisten, met de republiek van Weimar hebt verstaan toen het nog tijd was!" En dan stelt hij zijn volksgenoten de vraag: „Is het niet beter zich met zijn buren te verstaan, zelfs al deelt men hun ideeën niet?"......

Voor de staten, evenals voor de menssen, zijn minnelijke schikkingen verkieslijker dan twisten, aan welker einde toch slechts vernieling en moord staan......

Dezelfde gedachten als uit het boek van den Engelsen staatsman en den Fransen journalist zijn brochure spreken, zijn het geweest die lord Halifax naar Berchtesgaden dreven — in opdracht der Engelse regering — om daar eens met Hitler van gedachten te wisselen. Dit bezoek was een daad en als zodanig van heel wat meer betekenis dan welk boek of welke brochure ook. Een daad, die de morgenschemering van een nieuwe dag kan zijn — althans er bedrieglijk veel op lijkt.

De Engelse regering heeft dat bezoek als een staatkundige noodzakelijkheid gevoeld en dat zegt boekdelen. Het bewijst, dat het in de geesten begint te dagen en dat men — althans Engeland — het mogelijke wil doen om de te Versailles gemaakte stukken zo goed mogelijk aan elkaar te lijmen.

Kortzichtigheid in Katholieke kringen

Rott. Crt. vestigde onlangs de aandacht op het feit, dat een groot deel van de arbeidersjeugd in Oostenrijk, voortgekomen uit sociaal democratische gezinnen, thans sterk neigt naar communisme en nationaal socialisme.

De Rooms Katholieke actie, begunstigd door het huidige regime, kan de jonggelieden blijkbaar niet winnen. Zij zijn ontkerstend. En nu de sociaal democratie, die in Oostenrijk nog al links georiënteerd was, hen niet meer kan bereiken, wenden zij zich openlijk of meer in het geheim heen naar nationaal socialisme en communisme.

Voor de toekomst van Oostenrijk is een en ander zeker niet zonder ernstige bedenking.

De anti-rev. Standaard, die dit overneemt, voegt hier aan toe, dat men in Oostenrijk met machtsmiddelen en door beperking van de geestelijke en politieke vrijheden van andere groepen, overheidsmaatregelen heeft willen doorvoeren, waarvan men veel goeds verwachtte voor Kerk en Staat. Het anti-rev. blad heeft hier op het oog, de z.g. kath. Standenstaat. Dit blijkt een illusie te zijn geweest, aldus de Standaard, de overheid kan door dwang de geesten niet omzetten. Dit laatste is inderdaad volkomen juist en ook in Kath. kringen, we herinneren slechts aan de artikelen van den heer Serrarens in de verslagen van het Int. Chr. Vakverbond stond men dan ook al lang zeer sceptisch tegenover deze toepassing van wat men in Oostenrijk noemde de beginselen van Q. A. Men zag daar over het hoofd dat de Paus voor de doorvoering van deze beginselen op de allereerste plaats wees op een omwerking der geesten en dat een echte sociale christelijke liefde de leiders moest bezielen.

De redactie van „Ons Noorden" hoorde onlangs van een katholiek, iemand uit de adellijke kringen, die geregeld Oostenrijk bezoekt en ook kort geleden weer zes weken in Wenen en omgeving vertoefde en die precies hetzelfde vertelde, wat de Nw. Rott. Crt. opmerkte, n.l. dat de opgroeiende jeugd geheel voor het katholicisme verloren ging. Maar hij voegde hier aan toe, dat van een krachtige kath. jeugdbeweging geen sprake was en van een diep besef om te werken aan een verbetering van de sociale mistoestanden onder de grote groepen der bevolking nog veel minder. Er zijn wel enkele priesters, die ernstig willen en pater Dr. Muckermann, die thans in Wenen werkt, doet schier het bovenmenselijke, om de kath. leiders te overtuigen, maar zij vinden weinig gehoor. Zelfs niet bij de hoge kath. geestelijkheid. Deze heeft zich weer als het ware ingesloten in een soort kaste, waar alleen de hoge militairen en hoge adel invloed heeft, maar de grote noden van de massa dringen daar niet door. En ook de parochie-geestelijkheid, die wel wil, vindt geen steun en aanmoediging. De Bondskanselier Dr. Schuschnig, een principieel katholiek, zou ook wel anders willen, maar ook hij staat grotendeels machteloos. Men heeft niets gedaan om het vertrouwen te winnen van de uit de sociaal democratie gedeserteerde massa; op het gebied van de kath. jeugdbeweging wordt in Wenen weinig of niets gedaan, de sociale toestanden zijn er nog even ellendig als voor de oorlog, terwijl er massa geld is voor grote feesten, militaire parades met gevol, dat de grote massa afzakt naar het communisme en vandaag of morgen, ook in Oostenrijk, dingen gebeuren als nu in Spanje.

In het nabij gelegen Hongarije schijnt het al niet veel beter te zijn. Telkens kunnen we in de wereldpers lezen, over treurige toestanden momenteel in Hongarije, omdat men ook daar verzuimt door een goede soc. politiek, het vertrouwen van de grote massa der arbeiders te winnen. De sociale toestanden in het kath. Hongarije, zijn weer allertreurigst. Na de revolutie van Béla Kun is er ook in kath. kringen een besef geweest, dat met de anti-sociale politiek van de Hongaarse adel, die altijd de boventoon voerde, gebroken moest worden. Maar helaas deze opflikkering is niet doorgegaan en momenteel, heerst er ook in leidende kringen in Hongarije weer dezelfde geest als voor Béla Kun. Is het niet allertreurigst voor katholieke landen, dat men daar het grote gebod van de liefde op die wijze steeds miskent? Men organiseert nu in Boedapest grote feesten en bijeenkomsten voor plechtige katholieke gebeurtenissen, die er dit jaar plaats hebben. Maar was het niet beter, dat men het geld en de arbeid aan dit uiterlijk vertoon, eens besteedde aan het voeren van een echte kath. sociale politiek, aan de oprichting van een goed gefundeerde kath. jeugdorganisatie? Want ook op dit terrein schijnt er momenteel in Hongarije zo goed als niets te gebeuren. Toen wij in 1922 in Boedapest waren, hadden we daar een onderhoud met Mgr. Prohazka, bisschop van Stuhlweissenburg, die — het was toen direct na het schrikbewind van Bela Kun — vol grootse plannen zat. Helaas enkele jaren later is deze kerkvorst gestorven. Pater Bangha S. J. ontwikkelde toen ook in die dagen een geweldige organisatie. De laatste jaren horen we niet meer van hem.

Vooral onder Gömbös heeft de oude militaire adel in Hongarije weer het bewind in handen gekregen, een adel, die wel katholiek, maar conservatief en anti-sociaal is, zoals we dit ook in Spanje zagen, die van de noden der grote massa niets begreep en die daardoor aan de Kerk en aan het geloofsleven van de massa zo ontzettend veel kwaad heeft gedaan.

Er zijn er ook nog altijd bij ons, die voor deze zo noodzakelijke sociale politiek hun schouders optrekken, die dit beschouwen als een hobby en een nog al kostbare hobby van sommigen, die dan voor rood en erger worden uitgekreten. In hun kortzichtigheid zien zij evenmin als hun medestanders in de Donaulanden, welk een kortzichtig spel zij spelen en hoe gevaarlijk hun conservatisme is. Gevaarlijk niet alleen voor het godsdienstig leven, maar ook gevaarlijk voor de maatschappelijke orde, bij welks handhaving zij vooral het meeste belang hebben. Het is onbegrijpelijk, dat men nu na 'n $1\frac{1}{2}$-jarige bloedige burgeroorlog in Spanje nog niet tot 't inzicht gekomen is, tot welke verschrikkelijke toestanden men komt en komen moet, wanneer men van kath. zijde tegenover de nood van de grote massa, vooral in deze tijden, nu een verschrikkelijk militairisme hoogtij viert, ten koste van het levenspeil van millioenen, geen ander woord heeft, dan dat van den broedermoordenaar Kaïn: „Ben ik mijn broeders hoeder?"

De Paus zegt het zo duidelijk in Q.A.: „Er moet een juiste verhouding komen tussen kapitaal en arbeid en de dringende eisen van de sociale rechtvaardigheid. Onze Voorganger heeft dit luide en openlijk verkondigd en Wij willen dit thans nog eens krachtig inscherpen. Want wanneer deze beginselen niet krachtig en zonder uitstel ter uitvoering worden ter hand genomen, dan behoeft men zich niet in te beelden, dat men de menselijke samenleving met succes op de duur verdedigen kan tegen de predikers der revolutie". (Q.A. blz. 80 Uitg. Kath. Werkliedenverbond).

Wanneer wij geen goede krachtige sociale politiek voeren, dan zullen we inderdaad de menselijke samenleving op de duur niet kunnen beschermen tegen de predikers van de revolutie. Men kan dit een tijdje met geweld doen, zoals in Duitsland en Oostenrijk geschied is, maar de wereldhistorie heeft meermalen bewezen, hoe ondeugdelijk dit wapen is.

Vandaar dan ook, dat Pater Regout, die een uitvoerige studie van het communistisch gevaar maakt en daarover tal van lezingen houdt, bij elke voordracht opnieuw als het enige middel aangeeft om het communisme definitief te bestrijden, het voeren van een goede sociale politiek. De vorige Internuntius bij ons Hof, Mgr. Schioppa, die uit een langdurig verblijf in Boedapest, daar de toestanden kende, zeide meermalen: „de beste verdediging tegen het communisme is het bouwen van goede woningen, het scheppen van goede arbeidsvoorwaarden, het lenigen van de noden der armen."

Katholieke Ascese.

De driestar-schrijver van De Avondpost wijdt een bespiegeling aan de verschillende waarden van vooruitgang, beschaving en cultuur. Hij maakt daarbij een onderscheid tussen deze termen, die wel niet worden gedefinieerd, maar die volgens zijn opvatting zouden betekenen: vordering der stoffelijke welvaart, vormelijkheid in de maatschappelijke omgang en geestelijk levenspeil. Men kan er vrede mee hebben, al zou de verwisseling der termen onderling niet geheel en al misstaan, de terminologie berust op een afspraak.

Dit toegepast op onze tijd kunnen wij zijn mening onderschrijven, dat het leven thans meer gekenmerkt wordt door vooruitgang en beschaving dan door cultuur, de „vooruitgang en beschaving" van de gemeenschappelijke geestelijke natuur der mensen.

In zijn „Schaduwen van morgen" heeft Huizinga als eis voor de opleving der cultuur gesteld een nieuwe ascese en De Avondpost gaat op deze gedachte in:

„Wij hebben het leven te veel verheerlijkt. Wij hebben ons te weinig georiënteerd op de dood, op de Eeuwigheid. Wij hebben, als gevolg van de vooruitgang, aan het leven steeds hogere eisen gesteld. Wij hebben de arbeid beschouwd, nu ja, als het onvermijdelijke, en de hoofdzaak gezien in de vrije tijd met zijn genot en zijn ontspanning. Wij hebben de askese van het gezinsleven opgeofferd: de intimiteit, de beslotenheid van het gezinsleven werd ons te saai, te dor, wij moesten er uit, daar buiten lag immers de wereld met al haar „genot", baar bioscopen, haar dancings, haar jazzbands. De christelijke feestdagen met haar hoge, culturele wijding, met haar boven-natuurlijke gerichtheid, hebben wij meegesleurd in al dat wereldse genot.

Een nieuwe askese, die vooruitgang en beschaving niet geven kunnen — wèl: de waarachtige cultuur.

Zij behoeft geen wereldverzaking te zijn. Het Calvinisme gaat, hoe eerbiedwaardig ook, in zijn afwijzing van wereld genot te ver, gelijk het katholicisme er te toegevend tegenover staat. Maar als wij moeten kiezen tussen de soberheid van het Calvinisme en de overzadiging van de huidige generatie, dan kiezen wij met volle overtuiging de askese der calvinisten".

Het staat er zo juist, tot ineens de driestar uitglijdt over dat gemakkelijke en toegevende katholicisme.

Men zou veronderstellen, dat als men over ware cultuur schrijft, de cultuurfactoren enigszins bekend dienen te zijn. Maar uit deze oppervlakkige opmerking blijkt onkunde omtrent 't katholicisme. 't Katholieke leven, of beter 't leven der katholieken is hierbij te veel aan de buitenkant gezien, zoals te veel primaire geestelijke instellingen van het Calvinisme in aanmerking wordt genomen. Een Calvinist moge verzaken aan genot dat hij als zondig beschouwt, de grote energie die hij ter ere Gods in wereldlijke zaken aan de dag legt, stelt hem in sterke mate in op het wereldlijke, op de rijkdom, op „vooruitgang" en „beschaving," zij het dan, dat hij er minder vreugde om heeft dan de katholiek. Deze richt zich minder op de stoffelijke welvaart, maar wat hij er van neemt is een geestelijk goed, de blijdschap die hij van God aanvaardt als een weldaad.

Hij is minder gehecht aan de stof, maar als een kind, dat vreugde heeft aan de dingen en ze weer uit handen legt, geniet hij er van. Hij ziet daarin de bedoeling van den Schepper, hij weet door de genade verlost te worden van de zonde en daarom is zijn natuur niet in wezen zondig en kan het gebruik der stof goed zijn, zoals God het oorspronkelijk bedoelde. Hem is het genot niet als zondig verboden, zijn godsdienst heeft zin voor de werkelijkheid van het leven en is daartoe te menselijk, zoals God de Zoon te menselijk was om niet deel te nemen aan de bruiloft van Kana. Maar de mens moet voorzichtig zijn tegenover de wereld, die ondergeschikt

houden aan het geestelijk leven. Hij zal daarom slechts aan de wereld deelnemen inzover hij daarmee — juist daarmee — den Schepper en zijn Schepping verheerlijkt.

De wereld mag hij niet verafgoden en daarom schrijft de Kerk elke katholiek acsese voor, de versterving, de onthouding die periodiek verplicht is. De Vrijdag in sommige landen en de vele vastendagen, op welke hij naar katholiek gebruik ook afstand doet van veel niet verboden genot, om 'n offer te brengen voor God en met Christus 't leven te offeren, zijn er om de katholieke ascese als algemeen te bewijzen. Dan zijn er nog de vele stille verstervingen der onthouding, wier waarde goeddeels zouden verloren gaan, als de buitenstaander ze opmerkte. De katholiek kent zijn gezinsplichten, die hem zware offers kosten in deze genotzieke tijd en die hij meer vervult dan de protestant (zie de geboorte-statistieken). Maar hij zal ook meer uiterlijk de vreugde durven beleven, welke hem niet als kwaad voorkomt. Zijn leven is openlijker en treedt ook in de blijdschap meer aan de dag. Voor de vele dagen der versterving viert hij het zuidelijk Carnaval.

Zo leeft de katholiek. En indien hij sterk genoeg is door Gods genade, kan hij vrijwillig aan de wereld verzaken en terwille van God het offer aanvaarden, dat nog katholieker is dan de vreugde om de wereld. Verenigd met de stervende Christus in zijn Verlossing der mensheid, ondergaat hij de dood voor de wereld. In het klooster neemt hij het offer van rijkdom, van wil en van geslacht op zich. Als missionaris verlaat hij zijn land en zijn verwanten om Gods eer te verbreiden en als religieus verpleger beoefent hij de werken van barmhartigheid, waarvoor de wereld hem niet loont.

Wanneer De Avondpost slechts de ene uiterlijke zijde van het katholieke leven ziet, mag het blad zijn aandacht ook eens schenken aan het katholieke klooster, van een eenvoudig nonnen-convent tot een Trappisten-abdij. Maar daar ook zal voor de geest en vreugde te zien zijn, die nog dieper is gewijd dan die om Gods goede aarde, een vreugde die niet het minst blijkt uit de gastvrijheid welke betoond wordt aan elken welwillende, waartoe de driestar-schrijver zeker te rekenen is.

Maar om de factor genot in het katholieke leven te berekenen, moet hij niet te veel zien naar die katholieken, die hun godsdienst niet ten volle in practijk brengen.

tuig dat bestuurd werd door den piloot Stoppani, dat brandend naar beneden is gekomen. Stoppani zelf was de enigste die aan een directe dood ontsnapte, maar had toch vele brandwonden.

Uit het Oosten blijven de berichten komen van strijd en het bombarderen en innemen van steden. Van Japanse zijde kwam het bericht dat het totaal gesneuvelde Japanners thans 20.000 zou bedragen.

Ook in deze oorlog hebben we weer een heel duidelijk voorbeeld van de onmacht van het recht, waarvoor de grote mogendheden menen verantwoordelijk te zijn.

Nog steeds is aan China geen oorlog verklaard. En op alle ingezonden stukken van de grote mogendheden, wordt door Japan niet gereageerd.

Wel heeft de Japanse Minister Hirota deze week verklaard als antwoord op de plannen welke Engeland en Frankrijk hebben, dat Japan niet zal dulden dat buitenlandse mogendheden Japan financieel zullen steunen.

Tevens heeft Japan een oorlogsbegroting aangenomen, die er wel op wijst dat het land een langdurige oorlog verwacht.

negen uur naar de Godsdienstoefening van de Protestantse Gemeente te begeven.

Bij het openbaar gehoor had zich de elite van Bonaire verzameld om te getuigen van hun blijdschap en aanhankelijkheid aan het Vorstenhuis. Gezaghebber van Eps hield een keurige rede, als antwoord op die van de oudste landraad.

Het programma zegt voor vandaag niks meer; de eigenlijke feesten zijn hier a.s. Vrijdag en Zaterdag.

Een Helderziende op Bonaire.

We hadden het zo juist over de Profetes en willen het daarom wel verklappen dat er in de Kerstdagen op Bonaire ook een helderziende is geweest, die luisterde naar de naam Don Fernando Trifaldi. Op geen stukken na zo beroemd als Mevrouw Laila, een bescheiden man zelfs, die niet wilde dat we zijn voorspellingen bekend maakten, zo lang hij in ons midden vertoefde.

Volgens deze clairvoyant zal voor Curaçao de olie de voornaamste bron van rijkdom blijven. Ei, ei, dachten wij en deed ons hal over kop meer vertrouwen stellen in den man dan in de vrouw, of-schoon......

Er zitten wel edelstenen, beweerde Don Fernando, b.v. als men de St. Christoffel omwoelt, zal men vijf meter beneden de zeespiegel een hoeveelheid smaragden vinden van ongeveer *f* 10.000 aan waarde. (We zouden zeggen, laat al de werkeloze knapen van Curaçao daar een jaartje met dinamiet spelen, waarschijnlijk dat men de schat dan al dicht genaderd is, het is natuurlijk maar een voorstel).

We vroegen Don Fernando Trifaldi natuurlijk of hier ook edelstenen zaten. Hij glimlachte even en sprak toen: Ja, maar het zal de exploitatiekosten niet lonen; als je de Brandaris en de Hobau gaat afbreken, zul je verschillende smaragden en topazen tegenkomen. Neen, Bonaire moet zorgen alles uit de landbouw en veeteelt te halen wat mogelijk is.

Kan ons geiten- en schapenras niet veel verbeterd worden?

Men zal verschillende pogingen aanwenden, maar het resultaat zal niet bevredigend zijn, omdat de omstandigheden, vooral wat voedsel en drinken betreft, hier niet gunstig zijn. Anders wordt het, als men meer putten en weiden gaat aanleggen, die men voortdurend besproeit. Het Gouvernement zal hierbij een stevige steun moeten verlenen, anders zal het niet gaan en je weet, Bonaire is maar Bonaire. Daarin zal echter verandering komen.

Met belangstelling vroegen we of Bonaire ooit een petroleum-raffinaderij zou krijgen.

„Neen", antwoordde Don Fernando beslist. „Wel zal er over een jaar of tien een vrij grote opslagplaats voor olie komen ten Zuiden van de Playa, omdat men dan op Curaçao een tekort aan ligplaats zal hebben. Voor grote oceaansteamers, die Curaçao alleen aandoen om olie te bunkeren is het vrijwel hetzelfde of men daar of hier aanloopt. De winkels en de zeilvaart zullen daardoor een grote uitbreiding ondergaan.

In de streek hier tegenover, ik meen in Chichiribichi, zal men veel boringen gaan doen; er zit olie. Ook dit zal Bonaire merken.

Wat zegt U van het Bonairiaanse volk?

Het is een goedig, opgewekt en tevreden volk, maar zou men het overplaatsen naar een grote stad in Amerika of Europa, dan zouden de meesten in handen van de communisten vallen, als ze zo arm waren als hier.

Het volk van Bonaire bezit te weinig actieve deugden; er moest meer pit en drang in zitten, het moest zich meer schrap kunnen zetten. Toch zijn er meer energieke mensen als men oppervlakkig wel zou denken. Vooral voor veel vrouwen, die alléén d'r huishouden hebben te onderhouden, moet men respect hebben.

Passieve deugden bezit het volk in hoge mate; nederigheid, bescheidenheid, goedigheid en vriendelijkheid, mededeelzaamheid, soberheid; vooral kan het goed armoede lijden zonder te klagen.

Het treurig gevolg is dat het Gouvernement nu denkt: O, het is daar in orde op Bonaire, het gaat goed. Het is jammer dat uw overigens uitstekend Gouvernement nog niets gedaan heeft aan de sociale wetgeving, terwijl er toch geld in overvloed is, dat ook wel eens besteed wordt aan zaken met twijfelachtig succes. Het Gouvernement moest eens weten hoe de liefdadigheid hier bloeit, zelfs tot in de heldhaftige graad, maar het is vaak een gezamelijk armoede lijden en elkaar in het leven houden.

Omdat de familieband sterk is, stuurt de Bonairiaan, die in de vreemde werkt, ook trouw geld naar huis. De vlegels, die dat niet doen, of niet in voldoende mate, moesten door het Gouvernement bij de kraag worden gepakt. Zoiets gebeurt toch ook op de Isla.

Het Bonairiaanse volk heeft veel aanleg voor muziek, speciaal voor snaarinstrumenten, zo ging Don Fernando verder. In het algemeen werkt de muziek veredelend en is het de beste tijdpassering voor het volk, vooral omdat hier zo weinig verzet is, veel te weinig voor jongelui; daarom moet de muziek zo veel mogelijk bevorderd worden; het zou wenselijk zijn reeds met kleine jongens te beginnen, op school b.v. U zult zien dat het Gouvernement genegen is financieel te steunen, als het maar resultaten ziet.

De Bonairianen zijn de beste schepenbewoners van West-Indië; een scheepshelling acht ik zeer in het belang van dit eiland, vooral omdat de zeilvaart in de naaste toekomst zal toenemen. Jammer, jammer, dat er in de bovenste laag van de bevolking niet meer energieke mannen zitten.

We waagden het ten slotte nog te vragen of het gekrabbel van Kris en Kras effect zal sorteren?

Don Fernando Trifaldi lachte fijntjes en zei: Je doet er een goed werk mee de aandacht op Bonaire te trekken; laat je niet ontmoedigen door een of andere conversatieve papa of jonge oudejuffrouw; het is een goed teken als mensen, die niks doen, je tegenstanders worden. Het bestuur is nog niet gewoon aan het nieuwe geluid en nog wel uit Bonaire, maar dat zal veranderen als het gaat inzien, wat uw doel is. Schrijf altijd sierlijk, beheerst en raak. Vergeet ook niet dat het Gouvernement langzaam, langzaam werkt; wat meer bekwame spoed is wenselijk en ook mogelijk.

Wat me zeer verwonderd is, dat een klein koelhuis niet op uw program staat; en toch, het volk zal daardoor in staat gesteld worden meer vis en vruchten te gebruiken.

Na nog even over ditjes datjes gepraat te hebben, bedankten we Don Fernando Trifaldi en namen afscheid.

We moeten zeggen dat zo'n onderhoud wel interessant is voor de nieuwsgierige mens. Het wil ons voorkomen dat Don Fernando minder fantastisch is en moediger de waarheid durft te zeggen dan de Profetes. Nu moesten we alleen nog op eens tien jaar ouder kunnen worden om te zien wat er allemaal van aan is. Welke waarzegger volgt nu?

Kris & Kras.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT

Over Duitsland kwamen dezer dagen allarmerende berichten van een ernstige crisis tussen de Nationaal-socialistische leiders en het leger, waarbij dan binnenkort als slachtoffers zouden vallen de Minister van Oorlog Generaal von Blomberg, de chef van de generale staf en verschillende andere Generaals.

Ook in het Nationaal Socialistische kringen zou er opruiming gehouden worden.

Uit een later bericht bleek zelfs dat het ontslag aan von Blomberg al gegeven was; dat de chef van de staf en andere generaals om gezondheidsredenen(!) ontslag zouden aanvragen kon nog niet bevestigd worden. De oorzaak zou liggen in het onlangs gesloten huwelijk van de 59 jarige Generaal met een jonge vrouw uit andere stand. Hiertegen waren de officieren verschrikkelijk tegen gekant en het feit werd nog ernstiger toen Hitler en Goering het huwelijkscontract mede ondertekend hadden. Bovendien had von Blomberg toegestaan dat het propagandaministerie ook zijn invloed kon uitstrekken in het leger, waar de officieren nog minder van gediend waren.

De Duitse Radio zwijgt over al deze berichten als een mof: en dit is wel merkwaardig dementeert zelfs niets.

Het is en blijft moeilijk 'n zuiver overzicht te krijgen van hetgeen zich in Duitsland afspeelt. Dit land sluit zich, sinds het nationaal-socialisme in 1933 aan het bewind gekomen is, zo hermetisch mogelijk van de berichtgeving af. Officiele, door de strengste censuur gecontroleerde persbureaux zenden dagelijks kolommen en kolommen „nieuws": bezien door een speciale bril; gezuiverd door een filter, welke alleen doorlaat, wat de autoriteiten willen doorlaten. Maar de waarheid?...

Dat 'n dergelijke methode de veronderstelling wettigt, dat er heel veel gebeurt, wat het daglicht niet kan verduren, behoeft nauwelijks verder betoog. Dat er bij zo'n soort voorlichting een heirleger van fantastische berichten, van mond tot mond gefluisterd, ook naar het buitenland doorsijpelt, valt licht te begrijpen. En dat er wel eens iets meer geloofd wordt, niet alleen dan de autoriteiten lief is, maar ook dan de strikste waarheid is, is niet de schuld van hen, die geloven, maar van hen, die zoveel verborgen houden.

Toch wordt soms een tipje van de sluier opgelicht van de elke verbeelding prikkelende geheimzinnigheid, welke over Duitsland hangt. Plotseling moet een bericht over een bepaald punt in een ontwikkelingsfase gepubliceerd worden; hoort of leest men een redevoering, welke veel droefs onthult; spreekt iemand een woord, dat klinkt als de smartkreet van een ten dode gemartelde. Dan ligt achter elk van die feiten een wereld van andere gebeurtenissen verscholen, welke men niet altijd kan doorgronden; het is een lichtstraal in een somber duister, even een blik toelatend; en dan is het weer donker, geheimzinnig, unheimisch mysterieus.

Zo denken we aan de geruchten rond Schacht. In Duitsland kan men geen woorden van afschuw genoeg vinden voor de kuiperijen van het democratisch-parlementaire stelsel, dat slechts verdeeldheid van ideeën en bevolkingsgroepen brengt Maar wat was de historie rond Schacht wel anders dan hetzelfde „gekuip" in een autoritaire staat, maar dan ondergronds, wat steeds meer weerzin wekt; dan een openbaring van tot in het diepste leven van individu en natie doordringende verdeeldheid? Dit verwondert ons niet, het verwondert ons nergens; zolang de mens mens blijft, zal hij zijn eigen gedachte, en ook zijn eigen passies houden. Daaraan kan ook het nationaal-socialisme niets veranderen.

Het is reeds lang bekend dat de grote kopstukken (we bedoelen hier niet de mondstukken of schreeuwers) de mannen met hersens die van het grosze Vaterland nog willen redden wat er te redden is, geen nazi's zijn. En als zodanig werden genoemd Schacht, von Blomberg en von Neurath.

Bovendien staan al deze drie bekend als vurige en trouwe aanhangers der belijdeniskerk van Ds. Niemoller, die na een zes maanden gevangenschap. dezer dagen geoordeeld of laten we liever zeg-veroordeeld zal worden; want ook de Duitse rechtspraak is sinds lang niet onafhankelijk meer.

Schacht is nu onlangs van het politieke toneel geschoven door zijn persoonlijken vijand Goring, waartegen zelfs de persoonlijke vriendschap van Hitler niets heeft kunnen doen.

Maar thans blijkt dat von Blomberg teveel gaat toegeven aan de Nazis, die daarvoor in ruil zijn huwelijk begunstigden.

Daarentegen is nu het leger in opstand gekomen. Het leger dat allesbehalve Nazi is en tijdig zich geweerd heeft, om door propaganda van Goebbels Nazi te worden.

En dat thans Hitler von Blomberg heeft moeten opofferen om het leger ter wille te zijn is wel iets, wat met grote letters mag worden neergeschreven. En het offer dat Hitler heeft moeten brengen is zo groot, dat men momenteel niet weet, wie von Blomberg zal kunnen opvolgen en er geruchten lopen dat Hitler voorlopig zelf het Ministerie von Oorlog waar zal nemen.

De tegenstand tegen het Nazidom wordt dus in Duitsland groter en op het leger zelfs kan men niet meer vertrouwen.

En wat zullen daarvan de gevolgen zijn?

Het zou nog een hele tijd kunnen duren voor we de gevolgen ervan zagen, maar dan konden die gevolgen wel verschrikkelijk zijn voor het huidige regime en tevens voor Duitsland.

Verder wordt de aandacht der wereld weer gaande gehouden door de torpedering van het Engelse schip Endemion. De verschillende besprekingen die naar aanleiding daarvan zijn gehouden, hebben tot gevolg gehad, dat Engeland en Frankrijk besloten hebben, om iedere onderzeeer die zij tegenkomen op de handelsroute, buiten de territoriale wateren ,en die niet boven water is, onverbiddelijk als een vijandelijk schip beschouwd zal worden.

Zoals we reeds in ons vorig overzicht hebben geschreven, was er onder de slachtoffers van de Endemion een Zweeds waarnemer van de non-interventiecommissie. Het enige wat nu de interventiecommissie gedaan heeft, is zijn deelneming betuigd met dit overlijden en dat is alles. Onlangs heeft een der Nederlandse oud-zeeofficieren die bij deze commissie zijn ontslag genomen had in een interview erop gewezen hoe de non-interventiecommissie elk practisch resultaat moet missen, omdat ze geen enkele sanctie kan doen gelden. Ze staat machteloos. En daarbij krijgen de waarnemers een lijstje mee wat als contrabande wordt beschouwd, maar op dat lijstje staat o.a. niet vermeld... olie, zonder welke toch geen moderne oorlog kan gevoerd worden.

De wereld wil bedrogen worden en op conferenties van grote mogendheden doet men daar het hardst aan mee.

Verder houden de mogendheden zich betreffende Spanje nog bezig met het bombarderen van open steden en heeft men aan de beide regeringen vertogen gewend om daaraan een einde te maken.

Maar Franco heeft daarvoor bedankt, omdat hij hierdoor zou worden weggedrongen uit een positie, waarin hij ontegenzeggelijk sterker staat als zijn tegenstanders.

Nog vermeldenswaard is, dat hij Dinsdag 1.1. voor het eerst de Cortes weer bij elkaar geroepen heeft.

We hebben dus thans twee Spanjes; het republikeinse en het nationalistische die zich langzamerhand beiden meer en meer beginnen te consolideren.

Als antwoord op een vlootuitbreiding van de Italiaanse marine heeft de Franse regering besloten om tot de aanbouw van enkele nieuwe eenheden over te gaan. Men ziet dus dat de bewapeningswedloop onverminderd blijft aanhouden. En nu heeft Japan nog niet geantwoord aan Engeland en Frankrijk. Dit antwoord zal zeker niet inhouden dat Japan zijn bewapening zal gaan beperken en dan zo weten we reeds behouden Engeland en Frankrijk zich vrijheden voor, die misschien de wereld wel tot een marinebasis maken.

De vlucht der Italiaanse vliegers naar Argentinië en terug, heeft slachtoffers gekost n.l. de inzittenden van het vlieg-

Bonairiaanse Krabbels

31 Januari.

Evenals als Moeder en Grootmoeder is het nieuwe prinsesje geboren op de laatste dag van de maand. Om kwart over vijf vloog de blijde mare door de ether. Maar omdat de gemeente hier met de zon opstaat, was het pas om zeven uur, half acht algemeen bekend. We hebben Zijne Excellentie de Gouverneur door de radio het volk op Curaçao ho oren toespreken.

Omstreeks acht uur kwam het officieel bericht en onmiddellijk tuimelden de blijde klokketonen de kerktorentjes uit. Zelfs de Fortklok deed zijn best de vreugde nog hoger op te voeren. Al de nationale dundoeken op Bonaire klommen de vlaggestok in en flapperden vrolijk in de passaat.

Enkele Fraters met een lange staart van leerlingen maakten een feestwandeling door de stad en ontmoetten overal luide wensen, goedlachse gezichten en hier en daar bomgedonder.

Op het voetbalveld van Sabana liepen drie polities af en aan. Boem! en mijn huis en mijn hartje dreunden eventjes van het dinamietschot. Nog een schot en toen waarachtig nóg al een. De vernagelde kanonnen uit Napoleons tijd werden er jaloers van.

Een Prinsesje. De schooljongen, die zei: „Ladies first" had dus nóg gelijk terwijl de waarzegster Mevrouw Terfren Laila larie heeft verkocht. Eerst heeft ze liggen kletsen dat er in '37 nog een oorlog zou uitbreken tussen Rusland. Frankrijk en de Verenigde Staten enerzijds en Duitsland en Japan anderzijds en toen dat door de diamant- en goudvondsten Curaçao een buitengewone grote toekomst zou tegemoet snellen, waarmee de voorspoed, die de olie gebracht heeft, maar kinderspel zou zijn. En dat was dan zo zeker als Prinses Juliana 'n Prins ter wereld zou brengen. Ik zeg maar zo, ik zeg maar niks.

We hadden al verwacht dat de jongens op Curaçao binnenkort elkaar met smaragden naar het hoofd zouden gooien, maar we weten nu ook wat deze voorspelling waard is. De Profetes (asjeblief, asjeblief met een hoofdletter, zetter,) de wereldberoemde en meest bekende helderziende heeft dus bewezen ook wel eens troebel te zien. Een paar redacteurs heeft ze lekkertjes bij de neus genomen. En we waren toch zo almachtig jaloers op Curaçao, omdat ze van Bonaire niks niemendal voorspeld had.

Als de Profetes weer terug komt op Curaçao, doe ze dan een schuit groeten van Kris en Kras en zeg dat ze d'r fantasie bij minder nuchtere mensen gaat ontlasten.

Maar we hadden het over het feest. Van de versieringen, die door de dag werden aangebracht, staat die van de pastorie aan de top.

De Feestcommissie heeft *f* 30.— beschikbaar gesteld voor de moeder van het kind, dat op dezelfde dag als het Prinsesje zou geboren worden. Er zijn er zelfs twee; een op Antriol en een op Playa-pa-riba. Moeders, van harte geluk met je prinsesje en... het meevallertje.

1 Februari.

Om acht uur godsdienstoefening in de Katholieke kerk. De gezaghebber en de beide landraden begaven zich tussen twee rijen van parmantige padvinders en welpen tot voor in de kerk. Het dameskoor jubelde het feestelijke „Domine, Salvum fac Reginam nostram uit, waarna de Pastoor de preekstoel beklom. In een vlammende speech schilderde de spreker de algemene blijdschap, die was losgeslagen in het Moederland en de overzeese gewesten, nu de Oranjeboom een nieuwe loot had gekregen, waardoor het Koninklijk Huis zou kunnen blijven voortbestaan tot in lengte van dagen. Het Huis van Oranje, dat altijd en zegen is geweest voor ons volk, dat orde, tucht en rechtvaardigheid heeft gehandhaafd, te midden van de chaos, die de landen rondom te aanschouwen geven. Met de verzekering dat wij door onze trouw en ons goed gebed de troon van Hare Majesteit zullen blijven schragen en de wens dat wij Oranje altijd mogen blijven behouden, werd gesloten.

Na het „Te Deum" en de „Laudate" verlieten de dignitarissen het godshuis tussen de eregarde door, om zich om

Heden ontvingen wij uit den Haag het droevige bericht van het overlijden van onze beminde Moeder, Behuwd- en Grootmoeder:

Mevr. A. M. Krugers-Rombouts

Weduwe van den Hoogedelgestrengen Heer

P. C. A. KRUGERS.

Eenige Kennisgeving. Aruba, 31 Januari 1938.

X H. C. M. KRUGERS
en familie.

R. K. KERKEN.

Parochiekerk Otrobanda:

4.45 v.m. H. Mis.
7 v.m. H. Mis (Kindermis)
8.30 v.m. Hoogmis met Holl. Preek.
7 n.m. Lof
Iedere Woensdagavond 7 uur Jongenscongregatie met Holl. Preek.

Parochiekerk Pietermaai:

4.30 v.m. H. Mis.
6 v.m. H. Mis.
7.30 v.m. H. Mis. (kindermis, niet voor volwassenen)
8.30 v.m Hoogmis.
6.30 n.m. Lof.
Iedere Woensdagavond 7 uur Jongenscongregatie.

Parochiekerk San Mateo:

4.45 v.m. H. Mis.
6.30 H. Mis
7.45 Kindermis
9 v.m. Hoogmis.
7 n.m. Lof.
Iedere Woensdagavond 7 uur Jongenscongregatie met Holl. Preek.

Parochiekerk Groot Kwartier:

4.45 uur vroegmis
7 uur kindermis
8.15 uur hoogmis
's avonds om 7 uur lof
In de week dagelijks de H. Mis om 6.30 uur.

In alle kerken gelegenneid tot Biechten: iedere Zaterdag van 4 tot 8 uur n.m.; en daags voor iedere grote feestdag.

ALGEMEEN NEDERLANDSCH VERBOND
Groep Nederlandsche Antillen.

UITNOODIGING

tot bijwoning van een Nationalen avond ter eere van de geboorte van Prinses Beatrix, te houden in het Roxy theater op 9 Februari 1938 des avonds 8.30 precies.

Programma.

1. WILHELMUS.
2. OPENINGSWOORD VAN DEN VOORZITTER.
3. a) EEN NIEUW LIED VAN EEN MEISJE EN EEN SCHIPPER.
   Woorden van A. C. W. Staring.
   Muziek van H. J. den Hartog.
   b) WILT HEDEN NU TREDEN. Uit Valerius Gedenckclanck.
4. REDE VAN DEN HEER MR. W. J. GOSLINGA OVER „HET IS ORANJE, HET BLIJFT ORANJE".
5. VESPERGESANG. Woorden van Ferd. Freiligrath. Muziek van Dimitri Bartniansky.

Pauze.

6. VERTOONING EENER ORANJEFILM.

Het zangkoor I.D.O. en het muziekgezelschap I.D.O. zullen de programmanummers 1, 3 en 5 uitvoeren.

Vrije toegang voor de leden.
Introductie door leden toegestaan.

BUITENLAND.

HET KATHOLICISME IN DE VERENIGDE STATEN.

EEN MERKWAARDIGE ONTWIKKELING EN GROEI.

Prof. Mgr. Battifol, hoogleraar aan de Rechtskundige faculteit van de Universiteit van Rijssel, heeft bij gelegenheid van een Réunie van Studenten een belangrijke inleiding gehouden over de toestand van het Katholicisme in de Ver. Staten, waar hij meer dan een jaar vertoefde, en dus volop gelegenheid had om het Katholicisme in Amerika en de vitaliteit en invloed van de Christelijke Godsdienst in de Ver. Staten nauwkeurig te bestuderen.

Verschillende Godsdiensten

Ik wil beginnen met enige cijfers te geven — zo begon Mr. Battifol zijn inleiding: er zijn op het ogenblik in de Ver. Staten op de 126 millioen inwoners 21 millioen Katholieken. Dit is reeds een belangrijk percentage en de Katholieke godsdienst neemt dan ook een belangrijke plaats in onder dit volk, belangrijker nog dan wij denken, omdat we zo gemakkelijk geneigd zijn om aan te nemen, dat alle landen buiten Europa tot de missiegebieden behoren.

Wanneer we deze cijfers nog eens nader gaan bekijken, dan komt deze belangrijkheid nog meer naar voren, want op een bevolknig van 126 millioen zielen zijn er meer dan de helft die tot geen enkele godsdienstige gezindte behoren. Derhalve telt men op 65 millioen inwoners 21 millioen Katholieken. De overigen, die tot de Gereformeerde godsdienst behoren, zijn verdeeld over meer dan 20 secten.

Er zijn slechts vijf Protestantse kerken die meer dan een millioen leden tellen: n.l. de Methodisten, Lutheranen, Presbyterianen, Anglicanen en leden van de Episcopale kerk; alles te zamen zijn er 24 millioen Protestanten. Er zijn dus 21 millioen Katholieken tegenover 24 millioen Protestanten.

Bovendien — en dit is een heel belangrijke factor — de Katholieken vervullen bijna allen hun kerkelijke plichten, terwijl er onder de Protestanten een grote onverschilligheid heerst. Ongeveer 90 procent der Katholieken vervullen trouw hun Zondagsplichten, terwijl slechts 10 procent der Protestanten 's Zondags ter kerke gaat.

Grote Vooruitgang der Katholieken

Daar komt nog bij dat het Katholicisme nog steeds sterk in groei toeneemt. Niet alleen dat men bij de Katholieken de meest kroostrijke gezinnen aantreft, maar ook het aantal personen dat tot het Katholicisme overgaat wordt steeds groter en bedraagt de laatste jaren reeds meer dan 50.000 per jaar.

Deze sterke vooruitgang kan men nog beter afmeten als men bedenkt dat bij de onafhankelijkheidsverklaring van Amerika er 30.000 katholieken waren op een bevolking van 3 millioen inwoners, hetgeen 1 op 300 betekent, terwijl thans de verhouding is van 1 op 6. Verder blijkt deze vooruitgang ook uit de oude statistieken, in 1916 bedroeg het aantal Katholieken in de Verenigde Staten 15 millioen, en in 1925 reeds 18 millioen. Wanneer men daarbij aan de sfeer en het milieu denkt waarin de Amerikaanse katholieken leven, dan mag men werkelijk van een providentiele ontwikkeling spreken. De Amerikaanse katholieken hebben alles tegen zich.

De meesten hunner, zoals trouwens de grote meerderheid van heel de Amerikaanse bevolking, waren uit Europa afkomstig. Zij hebben dus hun geloof bewaard, terwijl we juist bij ons voorbeelden te over vinden dat de trek van het platteland naar de grote steden tot een verwaarlozen van de katholieke godsdienstplichten leidt.

Het Katholicisme in Amerika vertoont een ongekende levenskracht en haar invloed op het openbare leven wordt steeds meer merkbaar.

Het Land en het Katholicisme

Misschien zou men geneigd zijn om te zeggen, dat het Katholicisme zich heeft aangepast aan de omstandigheden, aan de gewoonten en gebruiken van dit land, zodat men ook op godsdienstig gebied andere, minder strenge opvattingen huldigt.

Het zou een grote dwaling zijn wanneer men dat zou geloven.

De christelijke godsdienst heeft zich absoluut niet gewijzigd of aangepast ten behoeve van de Amerikanen. De christelijke leer wordt er gepredikt in al zijn gestrengheid en onverzettelijke consequenties. De ontwikkelde Katholieken weten ook maar al te goed dat het niet anders kan. Mr. Battifol heeft in verschillende parochies van Boston, gedurende verschillende weken achtereen onderzoekingen ingesteld, zodat hij meent dat hij gerechtigd is om de conclusie te trekken, dat werkelijk 90 procent der Amerikaanse Katholieken hun godsdienstplichten trouw vervult. Hun tegenwoordigheid bij de kerkelijke godsdienstoefeningen is werkelijk voorbeeldig.

En dat is geen uiterlijkheid alleen. Het Katholicisme heeft diep wortel geschoten. Zeker, alles is niet volmaakt, maar toch zijn er tekenen en verschijnselen van een sterk geloof en een vurig geloofsleven. Het aantal priesterroepingen b.v. is werkelijk buitengewoon groot; er zijn 20.000 priesters op 21 millioen Katholieken en de Amerikaanse geestelijkheid, wat men er ook van moge zeggen, leidt een zeer voorbeeldig leven. Wat de roepingen voor het kloosterleven betreft; er zijn thans meer dan 100.000 religieusen, waarvan er 75.000 bij het onderwijs werkzaam zijn. Het groot aantal roepingen onder jonge meisjes is daarom alleen reeds zo merkwaardig, omdat de vrije geest en de eigenaardige opvattingen van de vrouwen in de Verenigde Staten, een heel andere ontwikkeling der kloosterroepingen zou doen verwachten.

Men heeft wel eens gezegd dat het Katholicisme in de Verenigde Staten de godsdienst der vreemdelingen was en niet van het nationale volksdeel.

Zeker het waren de Ieren en ook de Italianen die het grootste contingent der landverhuizers leverden, die naar de Verenigde Staten trokken. Maar deze volkeren hebben zich met een dusdanige gemakkelijkheid aangepast, dat de tweede generatie haar afkomst reeds vergeten heeft.

De invloed van het Katholicisme in de Verenigde Staten is dus onmiskenbaar.

Terwijl de Protestantse tempels leeglopen, worden de Katholieke Kerken steeds meer gevuld met gelovigen. Het Protestantisme in de Verenigde Staten is het slachtoffer van zijn eigen dwalingen en sterft in Amerika een langzame dood.

Het Katholicisme daarentegen schiet steeds dieper wortel in de bodem van het democratisch Amerika, omdat het een degelijke leer belijdt, die in staat is om voor alle problemen van het msenelijk leven een bevredigende oplossing te geven.

CURACAO.

K
KRO
O

Wereldprogramma
Zondag, 6 Februari 1938.
Via P.C.J. Golflengte 31.28
19.24—20.24 uur Curaçaotijd

1. Gramofoonmuziek.
2. Van en Voor de Missiepost
3. Gramofoonmuziek.
4. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
5. Actuele Aetherflitsen en Vaderlandse Kroniek
6. Gramofoonmuziek.

Koloniale Uitzending van de K.R.O.
Via de P. H. I. op Golflengte 25.57 M.
Van 9—10 uur Curaçaotijd.

1. Mars.
2. Wat in Nederland verscheen door Anton van Duinkerken
3. Gramofoonmuziek.
4. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
5. Van en Voor de Missiepost.
6. Vaderlandse Kroniek.

INGEZONDEN.

Doormiddel dezer wensen wij een woord van afscheid te richten aan onze Het vertrek van deze geneeskundige zal ongetwijfeld gedurende zijne afwezigheid Dokter Gelfmann, bij gelegenheid van zijn a.s. vertrek met verlof uit Aruba, ene grote leegte onder ons achterlaten, om reden dat hij zijn taak immer naar geweten en par excellence heeft weten te kwijten. Zijne patiënten zijn allen uiterst tevreden over de wijze waarop zij door den goeden Dokter behandeld worden, reden waarom niemand ooit de geringste klachten over dezen goeden man heeft geuit.

Het mag erbij gevoegd worden, dat zijne werkzaamheden als medicus zich niet alleen binnen de perken van de plaats, n.l. Sabaneta, waar hij als gouvernementsdokter aangesteld was omsloten, doch Dr. Gelfmann had steeds een luisterend oor en een vriendelijke glimlach voor een ieder, die hem bezocht.

Wij drukken de innige wens uit, dat Zijne Excellentie de Gouverneur Wouters en de Weledelezeergeleerde Heer Dr. P. I. Henriquez, bij zijn terugkomst geen verandering zullen aanbrengen in de post thans door hem bekleed, opdat wij wederom het genoegen mogen hebben onze brave Dr. Gelfmann onder ons terug te zien, alwaar hij dan zijn oude positie op Sabaneta weer zal aanvaarden.

Men kan zich allicht voorstellen dat zijn werk, door zovele bezigheden hier op Aruba erg vermoeiend moet zijn. Het is haast ongelooflijk, dat deze geneesheer sedert de dag waarop hij voet aan wal gezet heeft op Aruba tot heden, hij zo te zeggen haast nooit in de gelegenheid geweest is om een rustig maal te genieten. In zijn nachtrust werd hij gestadig gestoord, doch de goede man was immer bereid de lijdenden in alle mogelijke opzichten hulp en bijstand te verlenen, hetgeen toe te schrijven is aan het nobele karakter van deze medicus, die zijn heilige plicht als dokter naar behoren en ervolgens geweten weet te volbrengen.

Een woord van afscheid zij hierbij toegezonden aan onze Dr. Gelfmann en zijn zeer gewaardeerde familie bij gelegenheid van hun aanstaande vertrek naar het buitenland en hopen wij van ganser harte, dat hij vergezeld van zijn geliefde familie na heerlijke en gelukkige dagen gedurende zijne vacantie te hebben doorgebracht, gezond en wel weder onder ons moge terugkeren. Dit is ons aller welgemeende wens.

VAARWEL ONZE GOEDE DOKTER.
De Arubaanse Bevolking.

COMMANDO S.S. LIBERTADOR.

Woensdag 26 Jan. had er volgens de Maracaib. Herald op het S.S. Libertador een cocktailpartij plaats ten afscheid van kapitein Meyer. Als commandant van de Libertador kapitein J. C. D. Vermeulen zal hem opvolgen.

NIEUWE LUCHTLIJN OP CURAÇAO.

Volgens de Maracaibo Herald zullen de Scadta Air Lines die vliegt tussen Cúcata en Bogotá, de dienst doortrekken naar Maracaibo en Curaçao.

De nieuwe dienst aldus het blad zal begin deze maand aanvangen.

NIEUWE KRUISERS VOOR VENEZUELA.

De Venezolaanse regering heeft twee kruisers gekocht van Italië.

Een twintigtal officieren van de Marineschool te Maguetia, zullen de kruisers gaan halen. De namen zullen zijn „Generaal Urdaneta" en „Orinoco".

Commandanten zullen zijn Antonio Picardo en Juan de Mata Peláez.

S.S. VENEZUELA.

De volgende passagiers zullen o.a. met het s.s. „VENEZUELA" te Curaçao aankomen.

Fam. F. J. Mans, J. H. Beaujon, Mevr. H. H. J. Koole, Mevr. L. F. Kromhout, J. M. Corsten, Mevr. J. S. Zander en kind, A. de Vries, A. P. J. van Heeswijk en echtg., A. Helmig, J. C. Stuyt, Fam. K. Visser, Mevr. H. P. Gerritsma en 2 k., Mevr. W. E. Tilanus, A. van Winden, C. van Oyen, D. de Rijcke, D. van der Linden, H. E. Moers, P. de Jong, P. Kling, K. W. Kemper, L. Weergang, N. B. Blom, H. van Delden, K. Former, J. Hendrix, J. van der Kamp, J. de Keizer, F. A. Seine, H. J. Slots, E. van Sonsbeek, P. Spiekman, W. J. Terwindt, M. Ververs, P. G. van Vliet, H. G. Voerman, B. Woering, J. J. H. F. Verhoeven, B. Visser, J. Vogelzang, A. van Wijk.

TOURISTENSCHEPEN.

Heden is hier in de haven het S.S. Kungsholm. Voor Maandag wordt hier verwacht het S.S. New York.

PATER PAANAKKER OVER HET APOSTOLAAT TER ZEE.

Morgen zal voor de microfoon van de K.R.O. Pater Pius Paanakker spreken.

Pater Paanakker, pastoor op Aruba en momenteel op verlof in Holland zal daar spreken over het Apostolaat ter Zee op de gewone zendtijden en golflengten van de Phohi.

PRINSES BEATRIX.

In zijn weekoverzicht van gisterenmorgen voor de Phohi, deelde de Heer Alletrino nog mede, dat wanneer de jonge prinses ooit de troon zal bestijgen, zij dan de naam zal aannemen van Wilhelmina. Thans wordt zij genoemd Beatrix. De genealogen hebben alles afgezocht om toch enige relatie te kunnen vinden in de tegenwoordige naam met het oude huis van Nassau. En zij hebben gevonden dat in het oude geslacht Luxemburg nog een Beatrix van Limburg voorkomt. Men weet echter dat van officiele zijde is medegedeeld dat tussen de nieuwe naam en het oude geslacht Nassau geen verband behoeft gezocht te worden. Dr. Alletrino wist nog te vermelden dat Prinses Juliana er tijdens haar studententijd te Leiden veel van hield om fragmenten voor te dragen uit de bekende schone legende van Beatrijs die bewerkt is door Dr. P. C. Boutens en o.a. voor toneel bewerkt door Dr. Felix Rutten. Dr. Alletrino sprak het vermoeden uit, dat de Prinses aldus haar voorkeur voor deze naam gekregen heeft.

In verschillende steden van Nederland heeft men nog een vierde dag ook feest gevierd. Zo werd op deze dag in Amsterdam in het Vondelpark nog een groot feestvuur ontstoken.

Op de dag van de geboorte zelf zijn er in Amsterdam 50.000 telefoongesprekken meer gevoerd als op andere dagen; en het hoofdkantoor in Amsterdam heeft in deze dagen meer als 5 duizend gelukstelegrammen naar Baarn moeten doorgeven.

DE FOLDER VAN DE KAMER VAN KOOPHANDEL.

We ontvingen van de Kamer de nieuwe folder in Engelse editie. De omslag en verschillende tekeningen zijn weer van Jean Walther, die o.i. thans beter is geslaagd als in vorige jaren.

Het is 'n keurige folder met grote suggestieve foto's van „one of the Great Posts of the World in a Colony with a remarkable History, the Shopping centre of the West Indies.

SPORTWEDSTRIJDEN.

De finale van de landen-voetbalwedstrijd zal plaats hebben Zondag a.s. op het Mundo Nobo terrein om half 5.

Z. Exc. de Gouverneur zal deze wedstrijd met zijn tegenwoordigheid vereren.

BENOEMINGEN.

Tot Directeur van de St. Thomaskring is benoemd de Wel. Eerw. Pater Brada, die tevens benoemd is tot rector van het Melaatsengesticht.

Ter vervangen van Pater van Looy, die deze week met verlof vertrekt, is tot adviseur van de R.K. Volksbond benoemd de Wel. Eerw. Pater de Bruyn.

GROTE POLITIEKE VERANDERINGEN IN DUITSLAND.

In aansluiting en ter aanvulling tevens van het geschreven in ons algemeen overzicht kunnen we nog het volgende mededelen.

Gisterenavond werd door de Duitse Radio medegedeeld dat Hitler persoonlijk de leiding van de rijksverdediging op zich nemen zal.

De chef van de Staf zal tevens ook de chef zijn van het departement van Rijksverdediging namens Adolf Hitler, en is bevorderd tot rijksminister.

Deze nieuwe functionaris is de Generaal der Artillerie Wilhelm Geitel.

Aan Generaalveldmaarschalk von Blomberg is een dankschrijven gericht als indertijd aan Schacht, waarin niet vergeten is te zeggen, dat von Blomberg reeds herhaaldelijk een verzoek om ontslag heeft ingediend!

Ook von Neurath is als Minister van Buitenlandse Zaken vervangen en wel door von Ribbentrop.

Ook Neurath kreeg een briefje van dezelfde inhoud. Maar deze kreeg nog evenals Schacht de boodschap dat Hitler zijn goede raadgevingen niet ontberen kan en hij daarom is benoemd tot voorzitter van een geheime kabinetsraad, welke bij deze werd ingesteld en waarin zitting hebben.

Von Ribbentrop Minister van buitenland. Goering: Hess, plaatsvervanger van den Führer, Göbbels. Dr. Lammers, Generaal von Brauchwitz, Admiraal Räder en Generaal Geitel.

De Gezanten te Rome, Tokio en Wenen (von Papen) zijn ontslagen.

Van Göring wordt gezegd, dat hij thans klaar is met de reorganisatie van het Ministerie van Economische Zaken. Funk wordt daarvoor de nieuwe Minister.

De Chef van de Generale Staf von Fritz is wegens gezondheidsreden ontslagen en talrijke nieuwe Generaal zijn benoemd.

Ook aan het Ministerie van Economische Zaken, dat thans 5 afdelingen slagen en talrijke nieuwe Generaals zijn noemd.

De Duitse Radio staat heel begrijpelijk onder sterke controle, en stelt alles op de mooiste manier voor. Het kan haast niet mooier.

Maar we geloven dat dit alles de gevolgen zijn van een misschien binnenkamerse revolutie, die nog groter gevolgen hebben kan.

Met belangstelling zien we de komende historie van Nazi-Duitsland tegemoet.

DE WERELD IN VOGɫLVLUCHT.

Overgenomen uit „Boletin Comercial" en „Beurs- & Nieuwsberichten"

In de Spaanse wateren is de Engelse Stoomboot Alcira door 2 vliegtuigen tot zinken gebracht.

Van Spaans republikeinse zijde wordt gezegd dat het nationalistische vliegtuigen waren, hetgeen van nationalistische zijde wordt ontkend.

Op de New Yorkse Beurs werden Donderdag weer grote verliezen geleden, doordat de waarden met verschillende punten zakten.

NEDERLAND.

Hare Majesteit de Koningin maakte, vergezeld van Prinses Armgard en Prins Bernhard een autotocht in de omgeving van Baarn en Soest.

Dokter de Groot verklaarde, dat hij zeer tevreden was over de toestand van de Prinses. Ook Prinses Beatrix maakt het zeer goed. De eerste foto van de pas geboren prinses, dezer dagen door Prins Bernhard gemaakt, zal over enige dagen gratis ter beschikking van de pers worden gesteld.

Tot dusver zijn in Nederland ruim 14.000 dieren aan het Mond- en Klauwzeer gestorven.

DE JAPANNERS EN SUN YET SEN. Als een eerbetuiging bedekken Japanse officieren het Standbeeld van de grote Chinese Staatsman en Stichter van de Republiek, Sun Yet Sen met de Chinese Vlag toen het Standbeeld omver werd gegooid gedurende de veldslagen.

VERWORDEN HUWELIJK.

Met vermanende woorden heeft Kardinaal Faulhaber onlangs het moderne huwelijk met al zijn verwordingen geschilderd.

In plaats van een werkplaats der scheppende liefde te zijn, wordt menig huwelijk een broedplaats van zinnelijke hartstocht.

In plaats van wiegen voor nieuw leven zijn het lijkkisten vol rotheid en bederf.

Terecht zou men kunnen spreken van een verwoesting in de heilige plaats, van de zondeval van het huwelijk!

Het huwelijk is een groot geheim, door Christus verheven tot de waardigheid van een heilig Sacrament, dus tot een groot geheim in 't rijk van Gods genaden.

Het huwelijk is een bloem uit het paradijs van God en geen gifplant uit Sodoma en Gomorrha.

Het huwelijk is een God-gewilde roeping, een heilige verantwoordelijkheid en geen avontuur, geen Carnavalsjool!

Het huwelijk is een Sacrament, geen zaak, geen inrichting voor geborgen mensen, geen handel in blanke slavinnen!

Waar de godsdienstige opvatting van het huwelijk verloren ging, daar zal ook spoedig de laatste glimp van menselijke eerbied verdwenen zijn."

LEVENSKWESTIES.

Hij schreef me een brief van de volgende inhoud: Ouwe jongen, ik heb je al in geen tijd meer gezien. Ik kom dezer dagen toch 's effe anwaaien. Lekker 'n potje meieren.

Poot, Jacques.

Gisterenavond kwam hij aanzetten, lollige snijboon, met een krachtige bonk op de deur, met z'n daverende lach die je al beneden van af de voordeur kunt horen. Daar [illegible] pel — open snuit, twee [illegible] handen, twee grote lach-ogen, chic in z'n pakkie naar de laatste mode, met z'n mat panamahoedje en z'n grote bruine schoenen.

Als Jacques binnenkomt en op je afstapt met zijn blije gulheid, krijg je altijd een gevoel of ie je ophapt, of je zò zult verdwijnen in een diepte van hartelijkheid.

„Wel, wel, kerel, hoe maak jij het. Vertel me dat nou 's gauw." Hij sloeg me hartelijk op m'n schouder, „waar zal ik m'n hoed neerleggen. Zo je hok is nog precies hetzelfde; alleen nog wat meer rommel. Aardig Tooroppie daar, hé, die Verloren Zoon. Zeg, gisteravond fijne fuif gehad. Was in orde hoor! Was voor mekaar. Jenny en Ko hebben we gefeteerd als kampioen van ons Tennisclub. Tiptop".

„Tip-top?"

„Ja, vindt je dat niet een verd...... aardige naam...... Trouwen is plicht. Tennissen ons plezier!"

„Ja, geluk gevonden Maarrre... wanneer ga jij eindelijk trouwen."

„Praat me d'r niet van. Ik kan nog lang genoeg een andermans kind te eten geven."

„Nou, tiptop kan ik die opvatting niet vinden."

„Nou ja — jullie geestelijken hebt gemakkelijk praten. Hoor nou 's hier, kerel, — jullie zijn knappe lui, en jij weet meer in je pink dan ik in m'n hele boddy, maar daarvan hebben jullie geen verstand. Daar moesten jullie je buiten houen. Laat dat maar aan ons over. Sans rancune, hé! Zeg wat zeg je van Tilden? Jammer, hé."

„Tilden?"

„Kom nou, ken je Tilden niet? De spes patriae van de Hollandse tennisliefhebbers. Hij maakte een prachtige kans, maar ja — die twee Fransen waren h'm te glad af. Jammer dat wij toch eigenlijk internationaal altijd achteraan sukkelen. Chinezen van Europa."

„Zo? achteraan sukkelen! Ik geloof anders..."

„Nou, wat geloof je nou! Noem nou 's iets in Holland, waarmee we vooraanstaan."

„Nou, b.v. ons verenigingsleven, onze jeugdbeweging."

Ha, ha, ha, — verenigingsleven! Je bedoelt zeker de Boerenbond en de R.K. Geitenfokkerij en de R. K. Vereniging ter bestrijding van vlekziekten bij varkens. Hoor 's hier — en dat mot je me nu niet kwalijk nemen — mijn man is Vogt. Ik bedoel neutraal boven alles. Dat geharrewar. De Avro boven alles. Je begrijpt wat ik bedoel — ik moet niets hebben van die hokjes en hekjes, behalve bij cricket, welteverstaan."

„Maar zeg 's — hou jij van bier?"

„Jawel — maar ik ben geheelonthouder."

„Dan val je me geweldig tegen. Enfin dat moet je zelf weten. Maar we hebben gisterenavond toch tot slot — dat wil zeggen, 't was vier uur van morgen — een ruzie gehad, dat de hele fuif er mee vergeten is. Je moet weten dat er de laatste tijd in de bierclub een geweldig meningsverschil is over de superioriteit van Heinekens en Smits. Ik hou vol dat het bier van Smits oneindig veel beter is dan van Heinekens. Al de anderen zijn aan de kant van Heinekens. Ik [illegible] smaak, nog dit voor heeft, dat het inderdaad je dorst bevredigt. Probeert 't maar 's op en dorstige zomerdag. Een biertje van Smits is een verrukking, een afkoeling, vooral gedronken in een groot glas. 't Is of er een zee op je afschuimt. En 't kapitale punt is dat je dorst is gelest. Maar neem Heinekens — je bent gewoonweg gesjochten. Het verraderlijke van Heinekens bier is dat je denkt bij de eerste aanzet, dat je dorst kwijt raakt, maar vijf minuten later krijg je er zo'n geweldige dorst van terug, dat je weer een ander glas neemt — en zo blijf je bezig. Ein eewige Durst!"

„Nou, Kaufmännische gesproken vind ik dat slim van Heinekens."

„Daar heb je nou 's echt gelijk in. Zeg, biljarten doe je zeker niet!"

„We hebben geen biljart aan de pastorie."

„O, dat dacht ik wel. Je moet weten ik ben in 't algemeen een voorstander van de theorie dat je liever over band moet spelen, dan ineens. Trekken heeft daarboven weer de voorkeur. Nou afijn... maar vertel 's hoe maak jij het?

Zo ging Jacques nog een uur door.

Dat was de praat van gisteren; dat was ook de praat van eergisteren; dat was de praat van verleden jaar, en dat was de praat van voorverleden jaar. Zo sprak hij toen we elkaar 15 jaar geleden leerden kennen; en misschien houdt hij met dat praatje Petrus nog van zijn werk af aan de poort des hemels, als hij eenmaal zover komt.

Jacques, 'n kapitale kerel, met fortuin, met talent, met een innemende snuit, met talenkennis! Jacques met tennissen, roeien, biertjes, fuifjes, biljarten. Jacques met foefjes en grapjes en aardigheidjes, met enkel pret.

En daarbuiten in de grote wereld wacht op zijn talent, een worstelende middenstand en worstelende arbeidersbeweging. Daarbuiten voltrekken zich wereldcatastrophen, wisselen wereldgebeurtenissen, vraagt een Apostolaat om welbespraakte, aardige, leuke, gevatte, begaafde kerels, vraagt om Jacques......

En Jacques biljart, drinkt bier, fuift en... meiert.

SPORT - RUBRIEK

Officële Mededelingen

van

"De Curaçaose Voetbalbond".

DE EIND-WEDSTRIJDEN TER GELEGENHEID VAN DE HEUGELIJKE GEBEURTENIS IN ONS VORSTELIJK HUIS.

Eindwedstrijden:
Mundo Nobo Zondagmiddag 6 Februari 1938:

n.m. 3 uur B-klasse Atletico — Feijenoord
Scheidsrechter F. Kranenburg

n.m. 4.30 uur A-klasse Curaçao — Suriname
Scheidsrechter H.Elfrink

CURAÇAO

J. Pinedo (Herc.)

J. Hollander (R.C.C.) — A. J. Maduro (S.U.B.T.)

W. Leers (J. Hol.) — A. Santiago [illegible] — H. Royer [illegible]

Ch. Becker (Scherp.) — A. de Castro (Volh.) — H. Panneflek (R.CC.) — J. Leonora (J. Holl.) — J. Chris[illegible] (S.U.B.T.)

Reserves:

A. Raphaela S.U.B.T.	L. B. Isidora Volharding
J. Scorea Jong Holland	E. Rondijk Volharding
O. Troeman Jong Holland	C. Prince R.C.C.
E. Atalida Hercules	G. Pardo Jong Holland
J. Coffie Scherpenheuvel.	

SURINAME

J. Casper

L. Willems — A. de Koop

D. Jones — M. Nahar — W. Mau Asam

A. Lieuw Sioe — H. Dalnoot — A. Naaldijk — J. Eiloof — W. Goedhart

Reserves:

A. Putto	J. Dijkstra
A. Bosnie	A. de Meza
J. Brons	H. Jurjens
H. Hoelen.	

Toegangsprijzen: 1e rang *f* 1.—
2e rang *f* 0.50
Staanplaatsen vrij

Voor de B-klasse wedstrijd zal bij gelijke stand eind-wedstrijd geloot worden, doch de A-klasse (landen-wedstrijd) eerst 2X7½ minuut zal worden verlengd en bij dan nog gelijke stand, geloot.

Het Bondsbestuur roept Uwe medewerking in om deze wedstrijden, die voor een bizondere nationale gebeurtenis worden gespeeld, zoveel mogelijk te doen slagen en zal het op prijs stellen indien U Uwe spelers en Uwe supporters hier van wildet overtuigen.

Hoogachtend,
Namens het Bestuur,
De 1ste Secretaris,
[illegible]

COMPETITIE — WEDSTRIJDEN.

MUNDO — NOBO

20 Febr. 1938: A-klasse	Jong Holland 1 — Transvaal 1 (0. Corscia)
27 Febr. 1938: A-klasse	S.U.B.T. 1 — Volharding 1 (H. Elfrink)
6 Mrt. 1938: A-klasse	Jong Holland 1 — Volharding 1

SCHERPENHEUVEL

20 Febr. 1938: A-klasse	Scherpenheuvel 1 — Volharding 1 (F. Kranenburg)

Aanvang des n.m. om 4.30 uur.

B-KLASSE ZILVEREN BAL

20 Febr. 1938:	Feijenoord — Be Quick (D) (O. Suarez)
27 Febr. 1938:	Hilversum — Atletico (E) (J. L. C. Pengel)
6 Mrt. 1938:	Winnaar D — Winnaar E (F. Kranenburg)

Aanvang des n.m. om 3 uur.
Bij gelijke stand beslist het lot.

6 Maart 1938 na de wedstrijd Jong Holland 1 — Volharding 1:
Uitreiking medailles Kampioenschap Curaçao
Kampioenschap res. A-klasse
Kampioenschap B-klasse
Zilveren Bal B-klasse

Het Bondsbestuur heeft besloten om ter gelegenheid van de heugelijke gebeurtenis in ons Vorstelijk Huis met ingang van 7 Februari 1938 de resterende straf den R.C.C.-speler E. Vos en van den Jong Holland-speler P. Jansen, kwijt te schelden.

OEFENDAGEN MUNDO NOBO.

1e en 3e Zondag van de maand — Volharding
2e en 4e Zondag van de maand — D.D.V.O.
1e en 3e Maandag van de maand — Atletico
2e en 4e Maandag van de maand — Jong Curaçao
1e en 3e Dinsdag van de maand — Juniores Hercules—Juniores J. Holland
2e en 4e Dinsdag van de maand — R.C.C.
1e en 3e Woensdag van de maand — S.U.B.T.
2e en 4e Woensdag van de maan — Jong Holland
1e en 3e Donderdag van de maand — Hercules
2e en 4e Donderdag van de maan — vrij
1e en 3e Vrijdag van de maand — Transvaal
2e en 4e Vrijdag van de maand — P.S.V.
1e en 3e Zaterdag van de maand — Juniores Volharding— Juniores R.C.C.
2e en 4e Zaterdag van de maand — Juniores S.U.B.T.—Juniores Hollandia

N.B. De Verenigingen die de beschikking hebben over de 1e en 3e week hebben zulks ook over een eventuele 5e week.

Het BONDSBESTUUR STELT GEEN BALLEN BESCHIKBAAR VOOR DE OEFENINGEN.

Alle inlichtingen, opgaven, e.d. worden gaarne verstrekt door den 1sten Secretaris-competitieleider, de heer H. A. Dennert, Breedestraat 181, telefoon 640.